

Jogalapok és fontosabb érvek

A jelen ügyben a felperes azt kéri, hogy a Törvényszék ítéljen meg számára kártérítést az Európai Unió működéséről szóló szerződés 340. cikke alapján, azokért a károkért, amelyek őt munkahelyi baleset következtében érték. A felperes arra hivatkozik, hogy őt amiatt érték károk, mert az alperes megszegte azokat a kötelezettségeket, amelyek őt mint munkáltatót a felperessel szemben terhelik.

A felperes többek között a 89/391/EGK irányelv⁽¹⁾ 6. cikkének (3) bekezdésére, a 89/654/EGK irányelv⁽²⁾ I. mellékletének 15. cikkére és a 89/655/EGK irányelv⁽³⁾ 3. cikkére hivatkozik, melyek a munkahelyi biztonságra és egészségvédelemre vonatkozó minimális követelményekről szólnak.

A biztonsági és egészségügyi kockázatok felmérésére és csökkentésére, a biztosított felszerelés megfelelő voltára és a munkavégzés helyén tiszta felület rendelkezésre bocsátására vonatkozó kötelezettségeinek alperes általi megsértése az Egyesült Királyság Biztonsági és Egészségvédelmi törvénye (Health and Safety Law) alapján és az általános gondossági kötelezettségnek megfelelően a rá háruló kötelezettségek megsértésének minősül. A felperes állítása szerint fizikai jellegű, gazdasági és nem vagyoni károkat szenvedett a fent említett kötelezettségszegés miatt, és az ezen kárai megtérítéséhez való jogára hivatkozik.

⁽¹⁾ A munkavállalók által a munkájuk során használt munkaeszközök biztonsági és egészségvédelmi minimumkövetelményeiről szóló, 1989. június 12-i 89/655/EGK tanácsi irányelv (HL L 183., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 5. fejezet, 1. kötet, 349. o.)

⁽²⁾ A munkahelyi biztonsági és egészségvédelmi minimumkövetelményekről (első egyedi irányelv a 89/391/EGK irányelv 16. cikkének (1) bekezdése értelmében) szóló, 1989. november 30-i 89/654/EGK tanácsi irányelv (HL 1989. L 393., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 5. fejezet, 1. kötet, 358. o.)

⁽³⁾ A munkavállalók által a munkájuk során használt munkaeszközök biztonsági és egészségvédelmi minimumkövetelményeiről szóló 89/655/EGK tanácsi irányelv (második egyedi irányelv a 89/391/EGK irányelv 16. cikkének (1) bekezdése értelmében) módosításáról szóló, 2001. június 27-i 2001/45/EK parlamenti és tanácsi irányelv (HL L 3939, 13. o.; magyar nyelvű különkiadás 5. fejezet, 4. kötet, 132. o.)

2010. március 17-én benyújtott kereset — CBI kontra Bizottság

(T-137/10. sz. ügy)

(2010/C 148/64)

Az eljárás nyelve: francia

Felek

Felperes: Coordination Bruxelloise d'Institutions sociales et de santé (CBI) (Brüsszel, Belgium) (képviselők: D. Waelbroeck ügyvéd, és D. Slater solicitor)

Alperes: Európai Bizottság

Kereseti kérelmek

— A Törvényszék semmisítse meg az alperes 2009. október 28-i, a Belgium által a Brüsszel-Főváros Régió bizonyos közkórházainak jutatott jogellenes állami támogatásokat az EK 86. cikk (2) bekezdése alapján a közös piaccal összeegyeztethetőnek nyilvánító és a felperes panaszát elutasító határozatát;

— az alperest kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A jelen keresettel a felperes a 2009. október 28-i C(2009) 8120 végleges COR bizottsági határozat megsemmisítését kéri, amely a kórházi és nem kórházi általános gazdasági érdekű szolgáltatások kompenzálásaként a belga hatóságok által a Brüsszel-Főváros Régió Iris hálózata közkórházainak jutatott támogatások (NN 54/2009 állami támogatás [volt CP 244/2005]) összességét a közös piaccal összeegyeztethetőnek nyilvánította.

Keresete alátámasztásaként a felperes arra hivatkozik, hogy a bizottsági határozat nyilvánvaló értékelési hibákat tartalmaz, de legalábbis egyértelműen nem kellően indokolt.

A felperes különösen arra hivatkozik, hogy a Bizottság azon állítása miszerint valamely állami támogatásnak az EK 86. cikk (2) bekezdése szempontjából történő vizsgálata során egyáltalán nincs szükség a támogatások kedvezményezettje hatékonyságának vizsgálatára, például egy „közepes, helyesen irányított és megfelelően ellátott vállalkozással” való összehasonlítás révén, lehetővé tenné a tagállamoknak, hogy a közszolgáltatási feladattal megbízott vállalkozás valamennyi, akármilyen túlzott és aránytalan költségét fedezzék, következésképpen ezen állítást el kell utasítani.

A felperes úgy érvel, hogy a piacon a verseny bármilyen torzításának elkerülése érdekében a közszolgáltatási feladat végrehajtásáért nyújtott kompenzációt arra kellene korlátozni, ami feltétlenül szükséges azon költségekkel összehasonlítva, amelyek egy hatékony piaci szereplőnél felmerültek volna, a jelen esetben viszont erről nincs szó.